

Dosarul nr. 2ra-1510/2021

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (jud. Sv. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizare Energie Electrice Nord”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Grăjdianu împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenient accesoriu Alexandru Sadovici cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizare Energie Electrice Nord” și a fost menținută hotărârea din 27 ianuarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2020 Viorel Grăjdianu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenient accesoriu Alexandru Sadovici cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost angajat în funcție de contabil-șef în cadrul SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, funcție deținută pe parcursul a mai multor ani de activitate pentru care nu au fost formulate obiecții din partea administrației, nefiind supus răspunderii disciplinare.

A menționat că, pe parcursul lunii ianuarie 2020, în legătură cu presiunile exercitate de 2 colaboratori care s-au prezentat a fi din cadrul Serviciul de Securitate și Informație a RM, a fost impus să scrie cerere de demisie din propria inițiativă, fapt care a fost realizat la data de 27 ianuarie 2020 cu specificarea că lucrul urmează a fi încetat, începând cu data de 31 ianuarie 2020.

Ulterior, a depus plângere la Procuratura Generală a RM, fapt confirmat prin scrisoare înregistrată în cancelaria Procuraturii Generale la data de 31 ianuarie 2020. La data de 31 ianuarie 2020 a fost depusă cererea cu nr.15 de anulare a cererii de demisie din 27 ianuarie 2020.

A invocat că, la data de 11 februarie 2020 a primit răspunsul nr.36-2/20-94 prin care a fost informat că Procuratura Generală la data de 29 ianuarie 2020, prin demersul nr.36-1d/2049 s-a autosesizat, astfel a fost solicitată efectuarea unei anchete de serviciu în vederea confirmării sau infirmării faptelor comunicate de către Viorel Grăjdianu la data de 28 ianuarie 2020 la Procuratura Generală și dacă au fost admise careva încălcări din partea angajaților Serviciul de Securitate și Informație, însă un careva răspuns până la momentul de față reclamantul nu a primit.

La data de 03 februarie 2020 prin scrisoarea nr.02-60 pârâtul a expediat un răspuns precum că cererea privind retragerea cereri de demisie din 27 ianuarie 2020 nu poate fi acceptată, deoarece până la retragerea cererii de demisie a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat.

A considerat că pârâtul a acționat ilegal, deoarece pentru contabilul-șef termenul de demisie fiind o lună de zile și nu poate fi angajată o altă persoană a doua zi. Totodată, angajarea noului contabil a fost realizată începând cu data de 03 februarie 2020. La data de 31 ianuarie 2020 nu a fost angajată o altă persoană în calitate de contabil șef al întreprinderii, iar careva ordine semnate în respectiva perioadă sunt lovite de nulitate deoarece rezultă că sunt efectuate cu dată anterioară deoarece nu au fost efectuate cu consemnarea reclamantului.

Astfel, a indicat Viorel Grăjdianu că a fost ilegal concediat din funcția sa, la fel este lipsit de temei legal angajarea unui nou contabil-șef la data de 03 februarie 2020 deoarece la data de 31 ianuarie 2020 cererea de demisie a fost deja retrasă.

Reclamantul a susținut că urmează a fi restabilit la locul de muncă, la plata indemnizațiilor de concediu medical și a salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă cu încasarea penalităților conform art.330 Codul muncii.

A subliniat că, salariul de bază al reclamantului constituie suma de 21700 de lei lunar, astfel lipsa achitării salariului și privarea dreptului de a munci agravează starea financiară dificilă a sa care are contracte de credit bancare: BC „Moldincombank” SA pentru suma de 130 254,65 de lei, contractul nr.2290 din 20 iulie 2018 cu termen lunar de rambursare în total de 60 luni calendaristice; „Banca Comercială Română Chișinău” SA suma de 748 115,63 de lei din data de 03 noiembrie 2016 cu termen de achitare până la data de 02 noiembrie 2026; BC „Victoriabank” SA suma de 40 000 de lei.

La fel, a invocat că suma penalității va fi concretizată pe parcursul examinării cauzei, totodată a considerat că privarea dreptului de a munci și concedierea ilegală i-a cauzat grave prejudicii morale, pe care le apreciază la suma de 21 700 de lei.

Din aceste considerente a solicitat admiterea acțiunii, constatarea ilegalității încetării contractului individual de muncă cu restabilirea la locul de muncă deținut până la 31 ianuarie 2020 și anume contabil-șef al SA „Furnizarea Energiei

Electrice Nord”; obligarea pârâtului să-i achite salariul în sumă de 21 700 de lei lunar, pentru perioada absenței forțată de la muncă, până la data restabilirii la muncă; obligarea pârâtului să achite prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în mărime de 21 700 de lei și a penalităților calculate în conformitate cu prevederile art.330 alin.(2) Codul munci până la data achitării depline a sumelor adjudecate.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, acțiunea depusă de către Viorel Grăjdianu a fost admisă, a fost anulat ordinul nr.13-c din 29 ianuarie 2020 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului”, a fost restabilit Viorel Grăjdianu, în funcția de contabil-șef al SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”; a fost încasat de la SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în beneficiul lui Viorel Grăjdianu salariu pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 274 111, 24 de lei; a fost încasată de la SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în beneficiul lui Viorel Grăjdianu în temeiul art.330 alin.(2) Codul muncii, suma de 103 314,27 de lei. A fost încasată de la SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în contul statului, taxa de stat în sumă de 100 de lei. A fost respinsă cererea intervenientului accesoriu Alexandru Sadovici, reprezentat de avocatul Angela Gherasim cu privire la aplicarea excepției de tardivitate.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 08 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 27 ianuarie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul central, iar la data de 15 aprilie 2021 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depuse de Viorel Grăjdianu.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a stabilit că, la 03 august 2015 prin ordinul nr.8-c Viorel Grăjdianu a fost angajat prin transfer de la 03 august 2015 în funcție de contabil-șef (f.d.129).

La 03 august 2015 a fost încheiat contractul individual de muncă nr.7 dintre Viorel Grăjdianu și SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (f.d.130-131).

La 27 ianuarie 2020 Viorel Grăjdianu a depus cerere de demisie începând cu data de 31 ianuarie 2020 (f.d.132). Potrivit ordinului nr.13-c din 29 ianuarie 2020 a fost desfăcut contractul individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului (f.d.133).

Prin cererea înaintată de Viorel Grăjdianu la data de 29 ianuarie 2020 se indică faptul că acesta își retrace cererea de demisie care a fost depusă la data de 27 ianuarie 2020 (f.d.134).

La 03 februarie 2020 Viorel Grăjdianu a fost informat de către SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” despre faptul că cererea de retragere a demisiei din 29 ianuarie 2020 nu poate fi acceptată, deoarece până la retragerea cererii de demisie a fost încheiat contract individual de muncă cu un alt salariat. La

29 ianuarie 2020 Alexandru Sadovici a înaintat o cerere prin care a solicitat să fie angajat în funcția de contabil-șef la SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (f.d.140). Potrivit ordinului de angajare nr.14-c din 29 ianuarie 2020 de către SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” a fost angajat în calitate de contabil-șef Sadovici Alexandru, începând cu data de 03 februarie 2020 (f.d.139).

Aplicând prevederile art. 81 alin. (1) lit. b), 85 alin. (4), 90 alin. (1), 128 alin. (1), 142 alin. (1) Codul muncii instanța de apel a stabilit că, de la depunerea cererii de demisie de către reclamant și până la data de retragere a acesteia au trecut 2 zile, pe când termenul de demisie pentru funcția de contabil-șef fiind de o lună de zile, însă pârâtul nerespectând prevederile legale, la data de 29 ianuarie 2020 a emis ordinul de angajare a altei persoane și anume a lui Alexandru Sadovici în funcția de contabil-șef începând cu data de 03 februarie 2020.

În circumstanțele expuse, Colegiul instanței de apel a stabilit că prima instanță corect a admis pretenția reclamantului Viorel Grăjdianu privind anularea ordinului „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului” cu restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută.

În acest context, ținând cont de prevederile normelor legale invocate supra, cât și faptul că reclamantului i s-a refuzat în retragerea cererii de demisie, fapt confirmat prin răspunsul pârâtului SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, rezultă că reclamantul a fost privat de dreptul de a activa în continuare.

Astfel, instanța de apel a considerat că reclamantul a absentat forțat de la muncă din data de 01 februarie 2020 până la 25 noiembrie 2020, ce constituie în total 299 de zile, fapt pentru care va încasa din contul SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în beneficiul lui Viorel Grăjdianu, despăgubire cu titlu de absență forțată de la muncă în mărime de 274 111,24 de lei ce constituie 916,76 de lei pe/zi calendaristică care rezultă ca salariu neprimit pentru perioada indicată.

Totodată, aplicând prevederile art. 90 alin. (3), 329 alin. (2), 330 alin.(1) lit.b) din Codul muncii, instanța de apel a conchis că este întemeiată și pretenția reclamantului cu privire la încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru în sumă de 274111, 24 de lei, precum și a pretenției cu privire la încasarea penalității din suma neplătită în termen în mărime de 103 314,27 de lei pentru perioada 11 martie 2020-15 noiembrie 2020.

La 13 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la emiterea soluției de admitere a acțiunii au fost interpretat în mod eronat normele de drept material art. 85 alin. (4¹) Codul muncii și cauza a fost examinată în absența unui participant la proces și anume a intervenientului accesoriu.

La 13 septembrie 2021, în adresa lui Viorel Grăjdianu și a lui Alexandru Sadovici a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt

ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 56, vol. I).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost comunicată recurentului SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” la 02 august 2021 (f. d. 28, vol.I).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 august 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizare Energie Electrice Nord”, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizare Energie Electrice Nord” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru